

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 9 năm 2024

Số 725

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm sao có sự trong lành trong nội tâm?
- 2) Hạ tầng công tác là sao?
- 3) Dẫn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải làm sao?
- 4) Tại sao lúc nào cũng có câu hỏi?
- 5) Muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?
- 6) Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?
- 7) Dẫn thân tu thiền là phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Cairns, 20-04-97 5:20 AM Hỏi: <i>Làm sao có sự trong lành trong nội tâm?</i> Đáp: Muốn có sự trong lành của nội tâm thì phải dứt khoát tham dâm, nhứt trần bất nhiễm, chuyên lo tu sửa tâm thân thì mới được thật sự trong lành. Kệ: Quy nguyên thức giác tự tâm hành Vũ trụ cần khôn hướng cõi thanh Thức giác hòa đồng cùng mọi giới Thực hành sáng suốt trọn lành thanh.	2) Cairns, 21-04-97 7:15 AM Hỏi: <i>Hạ từng công tác là sao?</i> Đáp: Thừa hạ từng công tác là luồng điện tâm hướng ngoại tranh chấp, vụ lợi cá nhân, ích kỷ và sân si. Kệ: Hướng ngoài điện không thanh trụ tiến Óc nặng tâm phiền khó tiến xuyên Khó tính khó suy tâm loạn động Về không tâm niệm dẹp cơn phiền.
3) Cairns, 22-04-97 5:45 AM Hỏi: <i>Dấn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải làm sao?</i> Đáp: Thừa muốn dấn thân thanh tịnh hòa đồng thì phải thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, sẽ khai triển từ giai đoạn một, tự cảm thức muôn chiều, ý thức rõ ràng việc làm của chính mình, tự tiến và cảm thức thâm sâu từ đời lẫn đạo. Kệ: Giải thông trí tuệ thanh cao tiến Hiểu rõ chơn như chẳng có phiền Quy một tinh Trời không vắng mặt Vô cùng sáng suốt vô cùng yên.	4) Sydney, 23-04-97 2:30 AM Hỏi: <i>Tại sao lúc nào cũng có câu hỏi?</i> Đáp: Thừa tâm điện hướng về ánh sáng vô cùng tận, không khác gì người mới tới xứ lạ, lúc nào cũng thấy điều lạ cần hiểu trong nội tâm. Kệ: Âm thanh khai triển thì thâm hỏi Phúc đáp anh minh rõ tiến trình Rõ rệt cảm hòa chung các giới Sáng trong không động tự mình mình.

5) Sydney, 24-04-97 3:20 AM

Hỏi: Muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt thì phải làm sao?

Đáp: Thừa muốn dẫn thân trong thanh tịnh và sáng suốt, trước phải dẹp bỏ tự ái bằng lòng sửa mình, bằng cách hành pháp đứng đắn, khứ trừc lưu thanh, điện năng trong cơ tạng và khối óc sẽ khôi phục điện năng tự nhiên và hồn nhiên, dũng mãnh xây dựng niềm tin nơi khả năng của chính mình, có khả năng tự giải bỏ tất cả tập quán xấu, thành tâm nuôi dưỡng tập quán tốt, thì phần hồn sẽ được thanh tịnh và sáng suốt. Niệm Phật tự giải nghiệp tâm, tự khai thác lấy chính mình thay vì ôm chấp và ý lại, và tu hoài không tiến. Thức hòa đồng không mở thì học và hành không được bao nhiêu, rất dễ bị hạ từng công tác, tham dục và tối tăm.

Kệ:

Thức tâm tự sửa lại mừng thầm
Khai triển đường đi tự tái tâm
Mê loạn không còn tâm nói rộng
Biết mình hiểu họ ý gieo trồng.

6) Sydney, 25-04-97 2:50 AM

Hỏi: Vui trong thanh tịnh là vui làm sao?

Đáp: Thừa vui trong thanh tịnh là lúc nào cũng thấy quân bình và thanh nhẹ, không dấy bận việc đời và trở ngại, lúc nào cũng dễ hòa và cộng tác dễ dãi.

Kệ:

Tiền thẳng dễ dãi hướng thanh hoài
Vũ trụ càn khôn vẫn thị oai
Giúp ích cứu đời không vấn tắt
Thanh quang vẫn độ vẫn an bài.

7) Sydney, 26-04-97 2:30 AM

Hỏi: Dẫn thân tu thiền là phải làm sao?

Đáp: Thừa dẫn thân tu thiền là bằng lòng thực hành những gì cần thiết về môn thiền mà chính mình đã nhận được, không nghi ngờ nhưng chỉ thực hành mà thôi.

Kệ:

Thức tâm tận hưởng tự tu thiền
Học hỏi triền miên tự tiến xuyên
Ý thức trời cao không vọng động
Một lòng tu tiến chẳng gieo phiền.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 12 (tiếp theo)

...

Cái pháp là quan trọng. Ngày hôm nay Vô Vi có hiện diện trên mặt đất, đem cho mọi người thấy rõ điện năng trong cơ tạng của chính chúng ta do nguyên khí của Trời Đất đã nuôi dưỡng chúng ta từ bé nhỏ cho tới lớn, trí não phân minh, ăn uống những gì cũng là Trời Đất hình thành qua nhật, nguyệt quang ban chiếu mới hình thành.

Cộng lúa, hột lúa, hột gạo chúng ta đang ăn đây là lúa Trời chứ không phải lúa của người. Đừng tưởng làm là người tạo được. Người không tạo được cái gì hết, lượm lặt và sắp đặt mà thôi chứ không tạo được cái gì hết. Chớ hóa hóa sanh sanh là của Thượng Đế, giúp chúng sanh có hai buổi cơm Trời ăn uống và tự thức mà thôi. Mọi người hiểu nguyên lý rõ ràng như vậy thì cộng đồng chúng ta vui sướng biết bao nhiêu, đâu có ai thiếu thốn, chia sớt với nhau, sống trong tạm cảnh và tu hành tiến hóa thì chúng ta đâu có thiếu nợ trần gian. Người thiếu nợ trần gian là sợ nghèo, tham, dục, phá hoại, đi tới cái bệnh hoạn phải cần tiền bạc. Nếu không có tiền bạc không ai lo cho chính mình. Đó là không hiểu rõ nguyên căn nguồn cội của chính mình là điển giới, giáng lâm xuống thế gian học hỏi mọi sự kích động và phản động, nhiên hậu mới trở về với sự thanh tịnh sẵn có.

Vốn của chúng ta là thanh tịnh. Càng tu càng về thanh tịnh, thanh nhẹ, đó là ai? Đó là Phật chứ không phải con người. Toàn thân các bạn được thanh nhẹ, trí óc phát sáng thì các bạn đang sống ở thanh giới, không phải là ở trước giới. Trước giới ở thế gian, tham, dục. Đứng đầu là tham, rồi tiến tới dục, phá hoại cơ tạng, tới già tay run, chân yếu đi không được. Phá hoại mình mà làm sao còn có cuộc sống tốt? Xây dựng cho chính mình mới có cuộc sống tốt. Cho nên người tu họ xa lánh tất cả mọi sự trần tục có thể lôi cuốn hại thể xác và tâm linh. Họ thấy cái giá trị nào hơn họ hành cái đó chứ không có ngu, người tu không ngu. Người tu trước kia cũng buôn bán làm ăn, cũng làm quan đủ chuyện hết, cũng hà hiếp người ta, nhưng mà ngày nay buông bỏ tất cả những khí giới trần tục và trở về với sự thanh cao, bằng lòng tu tiên, tự cứu, bước vào một trong lãnh vực thanh nhẹ, vô cùng tốt đẹp ở Bên Trên.

Muốn đổi mới, tiến tới sáng suốt, thì cái điển giới mới dẫn các bạn về Thiên Quốc được. Xa lìa điển giới không bao giờ về được Thiên Quốc. Chấp mê làm sao về được Thiên Quốc? Sự quân bình trong nội tâm của chúng ta còn không đạt được mà làm sao về được Thiên Quốc? Cần pháp thực hành âm dương

tương hòa hợp nhất phát triển tới vô cùng, lúc đó mới thấy giá trị công phu tự hành tự tiến của chính hành giả đã lượm được, và hành được và đạt được mới là thật sự đạt. Còn dùng lý thuyết, lãnh bằng cấp cũng không làm gì! Ăn thua tâm thức của chúng ta phát triển hay là không. Nhiều người mấy chục cái bằng cấp mà cũng không hiểu lấy chính họ,

vẫn làm sai, vẫn tự hại, trong tham dục mà thôi, không tiến nổi.

Lui về thanh tịnh mới thấy rõ giá trị sáng suốt của khối óc của chúng ta. Không phải ăn nhiều mà đầy đủ. Ăn vừa và hiểu được mới thật sự sống vui hòa bình trên mặt đất.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sài Gòn, ngày 14 tháng 03 năm 1971

Mới đây thức giấc đã thay đổi
Làm lụng đấu tranh đi đứng ngồi
Trí nhớ vẫn còn lưu tại thế
Phóng thâu duyên điển tạm an bồi.

Người đời tranh đấu chẳng thôi
Muốn hơn từ bước chuyện ngồi đứng đi
Tham sân vẫn giữ vẫn ghi
Miệng thời vẫn bảo tu đi cho rồi
Nhưng tu lại chẳng chịu ngồi
Nói theo Đức Phật lần hồi hện luôn
Mê theo thế cảnh làm tuồng
Bày ra những chuyện đau buồn cho nhau
Chẳng lo thanh tịnh trước sau
Khai thông tâm trí nhiệm màu tiến tu
Chỉ lo lợi dụng thân tù
Trang hoàng ngoại cảnh đắp bù giả tâm
Càng ngày thua lỗ càng thâm
Bản thân lục đục ngấm ngấm khổ đau
Rồi đây chẳng biết về đâu ?
Dầu cho tử phú ăn sâu thế trần
Cũng không biết được cơ tầng
Tại sao lại đến lần lần phải đi ?
Không sao giữ được thức thì
Chỉ ghi tạm bợ tu mi chẳng thành
Muốn cho thấu đạo tự hành
Huyền cơ pháp lý đã giành cho ta.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI BỐN (tiếp theo)

LUẬN VIẾT SÁCH LUẬN CÔNG ĐỨC, Ý TRỜI KHÉO BÀY CÙNG XÉT KÍ LUẬN TAM THỦY LUẬN BỒ ĐỀ, DUYÊN THIỀN LỜI GIẢ VÀ NGHĨA THẬT

...

Thái Sinh: Thưa, hoang mang thì hoang mang, song thử hỏi đã mấy ai kiên tâm trì chí được bằng ân sư? (Hai thầy trò cùng ha hả cười vang). Việc trước tác cuốn Nhân Gian Du Kí này là công tác trang nghiêm của thần thánh, đôi lúc lại buông lời bốn cột, liệu có bị người đời cho là cả hai thầy trò cùng thiếu tư cách không?

Tế Phật: Bốn cột mà không ngược ngạo, mỉa mai mà không quở trách, chính hợp với thiền duyên còn con bản tính hồn nhiên như trẻ thơ, trò chuyện rất hợp với tính thầy, chúng sinh yêu quý hẳn là yêu quý cái vẻ phóng túng an nhiên tự tại của thầy. Nếu như trước tác Du Kí bằng cách quá trang nghiêm ắt hẳn sẽ cứng nhắc, văn chương trở

thành khó đọc khiến dễ nản, nên cần phải phóng túng, linh hoạt và tự nhiên mới dễ dàng lôi cuốn đọc giả.

Thái Sinh: Tuy vậy, tự hậu con cũng phải bớt cùng thầy bốn cột để tránh cho người đời hiểu lầm là con thất lễ với thầy, bởi tội này quá nặng.

Tế Phật: Đó là tính quá thận trọng của con, thôi cũng được, thời giờ đã trễ, con hãy chuẩn bị lên đài sen gấp, để cuộc hành trình bữa nay của con khởi trể.

Thái Sinh: Thưa, con đã sửa soạn xong, kính mời thầy lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, con hãy mở mắt ra, căn nhà phía trước là của một gia đình Tiên Thánh, bữa nay mình cần phỏng vấn họ.

Thái Sinh: A! Vậy thì chắc chắn con sẽ gặp bậc thầy hay.

Tế Phậ: Đúng đấy, nhận điều hay của người để bù đắp chỗ dở của mình (*Thủ bĩ chí trường, bổ kị chí đoản*). Đó là đạo vậy.

Thái Sinh: Gia đình này khí lành chan chứa, đó là hòa khí tốt đẹp. Trong nhà, bên trên thờ ba tượng Phậ, bên dưới một vị trung niên đang ngồi đọc kinh đầu sáng chói hào quang (*Lúc này vì còn ở xa nên Tế Phậ với phóng đài sen bay tới gần*). Ừa, cuốn kinh vị đó niệm có lẽ là cuốn "Ngọc Hoàng Phổ Độ Chúng Sinh" do bản đường trước tác, vì vừa rồi tiếng tụng niệm quá nhỏ nên con không nghe rõ.

Tế Phậ: Vì khu này là nhà ở chứ không phải chùa miếu, vì vậy đọc lớn sẽ làm phiền hàng xóm trong lúc nghỉ ngơi.

Thái Sinh: Láng giềng cũng có thể nghe kinh, có gì mà không tốt đâu?

Tế Phậ: Nếu như hàng xóm của con mà vận nhạc lớn con nghĩ sao?

Thái Sinh: Thưa, ân sư nói rất có lí: "Đạo không cùng, chớ kết bạn; chí không chung, chớ cùng mưu" (*Đạo bất đồng bất tương vi lữ; chí bất đồng bất tương vi mưu*). Tụng niệm kinh, tâm và khẩu cùng tụng, tâm và Phậ cùng niệm, tụng kinh tại gia không cần tụng lớn tiếng.

(còn tiếp)

